

för andra må tala och svara, skola vara oberyktade, ärlige, redlige och förståndige.

Stockholm den 24 januari 1896.

Olof Persson.

Killebäckstorp.

N:o 44.

Af herr **O. Persson** i Killebäckstorp, *angående bevilning för inkomst af aktier.*

Länge har det man och man emellan diskuterats, huruvida det må kunna anses billigt, att inkomst af aktier, såsom nu är förhållandet, äro befriade från bevilning. De skäl, som tala för befrielse, äro särskildt framhållna i § 15 af den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion, så lydande: »Enär vederbörande bolag eller inrättning skall erlægga bevilning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget eller inrättningen nedlagda aktiekapitalet och för den vinst, som rörelsen derutöfver lemnar, så böra de enskilde delegarne icke taxeras för inkomst från samma bolag eller inrättning.» — Sanningen af de såsom skäl anförda omständigheter är obestriddig, men slutledningen är, enligt mitt förmenande, icke fullt riktig. Ett bolag är i likhet med en bank en institution, ett skatteföremål för sig, af hvars skattebördor icke den enskilde aktieegande kapitalisten bör draga nytta i beskattningsafseende. En motsatt åsigt skulle leda derhän, att t. ex. en qvarnegare, hvilken erlägger bevilning för qvarnen såsom för annan fastighet, icke borde särskildt skatta för inkomst af qvarnen, eller omvänt, att egaren

af intecknad jord borde vara befriad från bevillning för så mycken jord, som motsvarar inteckningarnas värde.

Kapitalisten har insatt sina penningar i ett bolag eller i en sparbank, hvilketdera kan vara likgiltigt, i afsigt att af kapitalet uppbära vinst, hvadan sådan vinst, som af aktiebolag utbetalas till aktieegare, icke kan, i förhållande till denne, annorlunda betraktas än såsom inkomst af det kapital, han i bolaget insatt. Vid detta förhållande finner jag ingen rimlig anledning, hvarför icke aktieegaren, som vanligen tillhör de större kapitalisterna, skulle erlægga bevillning för inkomsten af sitt kapital, liksom den, hvilken insatt sina penningar i bank eller utlånat dem till enskilda, skattar för sitt.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade besluta sådan ändring i gällande nådiga förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst och dermed sammanhängande stadganden, att enskild delegare i aktiebolag eller dermed jemförlig inrättning skall för inkomst från samma bolag eller inrättning erlægga bevillning såsom för inkomst af kapital med en för hundra af inkomstbeloppet.

Stockholm den 24 januari 1896.

Olof Persson.

Killebäckstorp.